

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre	10	frt — kr.
Félévre	5	—
Negyedévre	2	50
Egy órára	1	—
Egyes szám ára 4 kr.		

Felelős szerkesztő: **BENEDEK JÁNOS**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ**

Hirdetési díj:

Hat hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű többeszer
 hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj min
 den külön beiktatásért 30 kr.

A nemzetek egyénisége.

— Küzdelem a világkereskedelem hegemoniájáért. —

Ha átme gyünk a csatornán Angliá-
 ba, egészen más közgazdasági viszonyo-
 kat találunk. Az angol arisztokraták, a
 dúsgazdag landlordok nem találják méltó-
 ságukon alulinak, hogy a mezőgazda-
 sággal foglalkozzanak. A lordok háza
 tagjainak névsorában az illetők lakóhe-
 lyéül sohasem London, hanem mindig
 falusi kastélyuk van megnevezve; s ha
 roppant birtokaikat részben bérbe adják
 is, egy darabot mindig maguk vesznek
 kezelésbe s azon maguk gazdálkodnak.
 Természetes, hogy ily módon megszerel-
 tik a földet s nagy befektetéseket, talaj-
 javításokat eszközölnek; ami abból is
 kiviláglik, hogy az aránylag termékete-
 nebb angol föld hozadéka csaknem két-
 szer akkorra, — mint a francia bir-
 toka.

Könnyű elképzelni, mily hatása
 van annak a vidék jólétére, ha az or-
 szág legelső családjai falun laknak. Míg
 Franciaországban a mezei munka a
 városok, Angliában a városi munka a
 faluk fényűzését fizeti. Itt költik el majd-
 nem teljesen azt a roppant kincset, mé-
 lyet a világ legiparosabb népe szerezni
 tud s e kincs nagy része a mezőgazda-
 ság javára fordítatik. Magának az adó-
 nak, amely Franciaországban a vidék
 kimerítésére számított gépezet, Angliában
 más jellege van. Minden egyenes adót

ott költenek el, ahol fizetik; s míg a
 Franciaországban a centralizáció klas-
 szikus hazájában a költségvetés egyhar-
 madát Párisban, egyharmadát pedig a
 nagy vidéki városokban költik el, addig
 Angliában, a selfgovernment, az önkor-
 mányzat hazájában a közadók három-
 negyed része a vidéken kerül a nép
 közé.

Ha vizsgáljuk a kivándorló angol
 családokat, azt találjuk, hogy legfőbb
 vágyuk és ambíciójuk, hogy földbirto-
 kot, farmot szerezzenek s azon maguk
 gazdálkodhassanak. A francziák ellenben
 nem gyarmatosokat, hanem katonákat
 és közhivatalnokokat telepítenek le gyar-
 mataikba és Algériában hosszú ideig
 csak a gyilkos lázban elhullt katonák
 fejfái voltak az „állandó telepesek“. A
 németek pedig legszívesebben vándorol-
 nak ki, mint ügynökök, vagy commis
 voyageurök; s a német gyarmatpolitika
 legelső intézkedése a „Zollamt“ föllál-
 lítása, a megfelelő számú fiánczokkal és
 katonákkal.

De az angolok nem csupán a föld-
 művelést, mezőgazdaságot szeretik; még
 a legmagasabb körök is szívesen foglal-
 koznak az iparral és kereskedéssel is.
 Az angol lordok másod és harmadszü-
 löttjei, ha nem mennek a gyarmatokba
 gazdálkodni, iparosok vagy kereskedők
 lesznek az anyaországban s épen nem
 találják megalázónak ezt a „mesterséget.“
 És pedig annál inkább nem, mert a

közhivatalok száma a minimumra szo-
 ritkozik; az egyéni tevékenység tehát
 természetesen a területre hasznos fog-
 lalkozásra van utalva.

Ennek az ellentétes irányu gondol-
 kodásmódnak legnagyobb részben a kü-
 lönböző nevelési rendszer az oka. A
 francziák úgy gondoskodnak gyermeke-
 ikről, hogy takarékoskodnak számukra s
 egyuttal olyan nevelést adnak nekik, a
 melylyel a közhivatalokhoz szükséges
 minősítést megszerezhetik.

Sehol a világon nincs annyi nagy
 internátus, nevelő kaszárnya, mint Fran-
 cziaországban. A fiu, mihelyt oda beke-
 rül, azonnal megszűnt „egyéni“ lenni;
 elveszti önállóságát, a tömegnek öntu-
 datlan, gépies paránya lesz akaratát alá-
 rendeli a föllebbvalók akaratának és
 egyéni iniciatívája lassanként egészen
 kivész. Tagadhatatlan, hogy ilyen drill
 mellett kitűnő hivatalnok vagy katona
 válik belőle, azaz olyan gép, amely pa-
 rancsszóra gondolkozik, beszél és cselek-
 szik, nem mérlegeli a rábizott teendőik
 következményeit, hanem felelősség nélkül
 végzi a dolgát.

A családban pedig a gyermek már
 kora ifjúsága óta ilyen beszédek hall:
 „Ha letetted a vizsgáidat, könnyen meg-
 kaphatod ezt, vagy azt az állást; mi
 már gondoskodtunk róla, hogy rangod-
 hoz illően léphess föl a társaságban;
 vannak rokonaink, jó barátaink és ösz-
 szeköttetéseink s ezeknek segítségével

A nagyságos rab urak közt.

A „Debreczen“ tárczája.

Irta: **Sipulusz.**

A régi jó időkben, mikor még csak tör-
 vények voltak és nem szabályrendeletek (tet-
 szik tudni, nálunk a törvények megtartása nem
 kötelező, ellenben a szabályrendeletek áthá-
 gása igen sok kellemetlenséggel jár) ezekben
 a jó időkben, mondom, az államfogház igen
 kellemes intézmény volt, honnan a fogoly
 urak rendszeren fájó szívvvel bucsuztak el.

Emez aranjuenzi szép napok alatt magam
 is rövid ideig tagja vultam az államfogházi
 kebelzetnek, a mit annak köszönhetek, hogy
 az én diákkoromban az egyetemen már megint
 az önálló vámterület föllállításával vesződünk.

En vagyok az egyetlen ember az or-
 szágban, a ki börtönt szenvedett az önálló
 vámterületért. A minék elmondom itt a törté-
 netét.

Vörösnél-vörösebb felragaszokon hívtuk
 föl az egyetemi és fővárosi polgárságot a csat-
 lakozásra. Jól emlékszem, hogy egy ízben
 elnöke voltam a proklamáció szerkesztő szá-
 zas bizottságnak (az egyetemen a legkisebb
 bizottság 100 tagból áll, sőt egyszer tagja
 voltam egy szűkebb végrehajtó bizottságnak,
 mely 200 tagból áll.) Mint elnök, mindig tér-
 dig gázoltam a vérben s ma is megborzadok,
 hogy miféle kínos halállal végeztem ki s hany-

féle alakban adtam át a közmegevetésnek olyan
 férfiakat, a kik most is élnek, sőt (s ez a
 borzasztó!) köztiszteletnek örvendenek. Jól
 emlékszem, hogy egyszer hazaáru lónak nyil-
 vánítottunk minden honpolgárt, aki ma este
 8 órakor nem lesz a Micsek-kávéházban. A
 Micsekben ez este mintegy 300-an jelentek
 meg s mi elborzadtunk arra a gondolatra,
 hogy ez a fényes főváros mennyi aljas haza-
 árulót rejt magában. Ma azonban az a gon-
 eolat döbönt meg, mi történt volna, ha a fő-
 város mindaz 500 ezer lakosa, megbélyegző
 plakátunk hatása alatt megjelent volna a Mi-
 csekben? Ilyen felfordulást a világ még nem
 látott.

Az önálló vámterület kérdésében kétség-
 telenül az egész ifjuság egy nézetben volt, s
 épp ezért nem tudtunk megegyezni. Csunya
 veszekedések támadtak, mert a gyűléseken
 mindenki kiabál, és senki sem értvén a szom-
 szédja szavát, azt hitte, hogy a másik ellent
 mond neki. Ennek az lett a következménye,
 hogy a lovagias ügyek mód nélkül elszapo-
 rodtak.

Az Egyetemi Olvasókör termeiben reg-
 geltől estig segédek, fegyver bíróságok és
 becsületbiróságok tárgyaltak. A segédek újra
 összekaptak, a becsületbirák inzultáltak egy-
 mást, a fegyver bírák ököltre mentek, úgy,
 hogy összesen valami négyszáz lovagias ügy
 támadt.

Nekem csak a következő személyes össze-
 kocczanásom volt:

Egy lármás ifjuhoz, aki a mellét verte
 így szóltam lenézőleg:

— Hogy hívják magát ifju gólya?
 — Fűspök Ferencznek.

— Nohát az olyan ember, a ki püspököt

f-fel írja, fogja be a száját.
 Fűspök természetesen provokált, de nem
 férközhattünk egymáshoz.

A négyszáz ügyet sikerült úgy lebonyo-
 litanunk, hogy huszonkét effektív párbaj ma-
 radt belőle. Ebből nekem is jutott egy, s en-
 gem szembeállítottak egy fiatal emberrel, a kit
 soha életemben nem láttam. Csak annyit tud-
 tam róla, hogy nyitrai és a neve hasonlít a
 káposztához.

Ez azonban teljesen elég ahhoz, hogy a
 diákember megverekedjék. Én két lapos vágást
 kaptam a fejemre, a mire azonnal bekötöttem
 fekete selyem kendőbe a kezemet. Én három
 laposvágást mértem az ő hátára, mire ő fehér
 kendőbe polyálta a fejét. Ettől kezdve a leg-
 jobb barátok lettünk. Az önálló vámterület
 azonban máig sincs föllállítva.

Ez volt az előzménye az én államfogházi
 tartózkodásomnak. Azután következett egy kis
 végtárgyalás, majd ítélet, mely nyolcz napi
 államfogházra szült.

Az olyan laposvágásokért, aminket mi
 Kapusztár (mert kiderült, hogy így hívják)
 barátommal egymásnak osztogattunk, rendszeren

gyorsan haladhatsz előre, aztán keresünk hozzád illő jó családból való gazdag feleséget s akkor minden rendben lesz. Szóval ne aggódjál, fiam, valóban szép jövő vár rád."

Ezzel szemben az angolok nem szívesen vállalnak közhivatalokat, mert azokat „rosszul fizetik." Egész nevelési rendszerük oda irányul, hogy a gyermekben már korán fölbresszések az önállóság vágyát. Az egyéni iniciatívát. Ugy nevelik őket, hogy minél többet legyenek a szabad levegőn, hogy megizmosodjanak testben, lélekben s egyre arra tanítják őket, hogy az élet küzdelem, a melyet mindenkinek a maga erejére támaszkodva kell végig harcolnia. És a férfivá serdült ifjak, erejük tudatában, lelkesülten szállnak szembe az élet nehézségeivel: szeretik, keresik az akadályt, mert szükség van rá, hogy örülhessenek a diadalnak, ha legyőzték; mert legyőzik, mivel jól elkészültek a harcra.

És az angol-szász faj elárasztja a világot; és valóban csoda, hogy ezt teheti, mert csupán csak a maga egyéni erejére támaszkodik s nincsenek mögötte sem a rokonok, sem a jó barátok, sem a családi összeköttetések, sőt még a vagyon sem, vagy a hozomány, melyre a francziák mindig számítnak. Franklin egyik levelében panaszkodva irt anyjának az egyik fiáról, a ki nem akar semmihez sem fogni és nyugodt semmitévésben él, abban a reményben, hogy apjáról ugyanis elég vagyon marad reá. — »De majd kiábrándítom, — írja Franklin — oly pazarló leszek, hogy hamarosan átlátja, hogy utánam bizony semmit sem fog örökölni; akkor aztán mégis csak hozzálát valamihez.«

Az ilyen nevelés természetesen erős akaratu, kitartó, vasszorgalmu nemzedéket teremt, a mely mindig talpra

esik, mint a macska. Ez a nemzedék nem nyugalomra, hanem küzdelemre vágyik; struggle for life: küzdelem a létért; ez a célja; selfhelp: segíts magadon, ez a jelszava. És valóban, az angolszászok már lassankint a legtöbb tengertuli birtokból kiszorították a francziát. Alig egy évszázad előtt Ázsiában, Afrikában és Amerikában a francziák domináltak; ma már mindenütt meghátráltak, visszaszorultak; az angol az ő szüleit, örökös vetélytársuk, s mindaddig háttérbe fogja őket szorítani, míg csak nem tanulják el tőle a haladás módszerét, vagyis azt: hogyan kell a férfiakat nevelni.

Debreczen, július 10.

A magyar agráriusok Párisban. Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter tegnap este hét órakor hazatért Párisból, a hoi általános ünnepeltetés tárgya volt. A mezőgazdasági kongresszus bucsu-bankettjén is Meline Dupuy földmivelésügyi miniszter közé ültek. Miután Meline tiszta megköszönte a külföldi résztvevők közreműködését, Darányi miniszter emelkedett föl. Köszönetet mondott a francziák felejthetetlen vendéglátásáért és kiemelve beszédeben, hogy a mezőgazdák érdeke az egész földön szolidaritás, kérte a mezőgazdákat, hogy apolják azokat a köteleket, melyekben érdekeik azonosak és ne azokat, melyek elválasztják egymástól. Végül hangsúlyozta Meline érdemeit és az agráriusok diadalaert ünnepelt poharát. Darányi beszéde rendkívül nagy hatást keltett és általánosan konstatálták, hogy a kongresszisták közül a francia nyelvet alig bírja idegen jobban nálánál. A francia lapok is dicsérettel nyilatkoznak beszédéről. A magyar gazdák részéről jelen voltak a bankétn: Karolyi Sándor, Nailáth József, Zelenszky Róbert grófok, baró Maikom-r, Kazv Jozsef miniszteri tanácsosok, Bernat Istvan, Rubinek Gyula, Hampel, Koos és Györi újakarok. Wolkenstein o-ztrak-magyar nagykövet Goluchowski es Darányi miniszterek tiszteletére 25 terektü ebédet adott. Ebéd után Darányi Kiss államtitkárral Loubet el-

nökhöz ment el. A fogadtatáson Lukács Béla kormánybiztos, valamint a kormánybiztosság tagjai voltak jelen. Darányi Ignác tegnap este 7 órakor vis-zau azott Budape-tre. — Kiss államtitkár még tíz napig marad Párisban.

Alaptalan híresztelések. A félbivatalos könyomatu a következőket jelenti: Egye lapoknak azzal a hírével szemben, mintha nárai Szabó Miklós, a magyar királyi kuria elnöke nyugdíjaztatnék, a »Bud. Tud.« legilletékesebb helyről eredő felhatalmazás alapján a leghatározottabban kijelenteti, hogy a nyugdíjaztatásra vonatkozó híresztelések, mint az ahhoz fűzött kombinációk teljesen alaptalanok.

1427 pályaválasztó.

Ezenkint álag kétezer érettségizett ifju kerül náunk a pályaválasztás nehéz problémája elé. A pályaválasztás adatait rendezően az iskoértesítő hozza. Körülbelül az értesítőék egy negyedrésze felelkezik meg az idetartozó adatok kimutatásáról. A többi háromnegyede az értesítőéknek éppen 1427 ifjuról számol be és összegezében a következő adatokat adja:

1427 sikerrel érettségizett ifju közül 438 jogásznak ké-zül (30.7 százalék); 212 teknikus lesz (14.9 százalék): 177 tanári pályára megy (12.4 százalék); 140 pap lesz (9.2 százalék); 92 orvos lesz (6.5 százalék); 81 gazdasznak készül (5.7 százalék): 56 katonai pályára lép (3.9 százalék); 31 közlekedési hivatalra készül (2.2 százalék); 28 erdesz lesz (1.9 százalék); 15 bányász lesz (1 százalék); 15 kereskedő lesz (1 százalék); 15 művész i pályára lép (1 százalék); 7 elektrotechnikusnak készül, 4 allatorvosnak, 3 gyógyszerésznek, 3 tengerésznek, 1 iparosnak, 1 műasztalosnak és 1 írónak készül 1427 ifju tehát hú-z pályán oszlik meg, közülök csak tízenötnek bizonytalan a pályája.

E mellett az 1427 ifju mellett még 282 ifjuról is beszámolnak értesítőink, mint olyanokról, a kik megbuktak az érettségiben és így a pályaválasztás adatai ezekre nem vonatkoznak. Az érettségi vizsgálat e szerint az ifjaknak 16.6 százaléká buktatta meg az idén.

Körülményesebben vizsgálva, hogy némely iskola miféle elepályakra küldi tanítványait, a következő eredményt találjuk:

A hol tehát fölesküdtött hatósági személyek párbajoznak, lehet-e rossz néven venni egy egyszerű joghallgatót? Örvendek különben, hogy a királyi ügyész ur is olyan fa volt, melynek nem volt virága, s ime mégis ily fiatalon ügyész lett belőle.

Az ügyész dühös pillantásokat vetett rám, az elnök detto, a bírák detto s Kapuzstár kapott egy napot, én meg nyolcz napot. Igy jár az ember, ha a pinczér az ügyész frakkját leönti sörrel.

Az államfoghazba éppen jókor érkeztem. Napok óta vajudtak egy becsületbiróság megalakításán s már éppen azzal az eszmével foglalkoztak, hogy kellő számu gentlemán hijjan bevesznek egy népláziasért elítelt cszmadiat, mikor én beoppantam. Azonnal bemutatattak a császárnak, a ki azért viselte ezt az előkelő czimet, mert halálos végű párbajért máfel esztendőre volt elítelve. Csak éppen arra volt időm, hogy kezet fogjak egy pár urral és szivarra gyujtsak. Tíz perc múlva a becsületbiróság már javában tárgyal.

Az ügy ferbliből támadt. A hőse Kresztics, Bicsvár egyik lapjának könyvkereskedője es lapkiadója volt, a ki hírlapban elkövetett rágalmazásért es becsületsértésért ült közünk.

Az uri kompánia habozás nélkül bevette mert jóképű, nyílt modoru, jóvialta, magyarba oltott bunyeváca ember volt, a ki hazulról egy hektoliter bort hozott magával, az államfoghaznak akkor Porcsák fégyőr áltál igen jól kezelt boros pinczéje számára. Bevették a

csak három napokat szokott sztoogatni a büntető igazság. Énekeim azonban a tárgyaláson magán összeütközésem volt a királyi ügyéssel, s ezért kellett szenvednem. A királyi ügyész tudóillik egy jóvérű, atletikai klub-beli fiatal ember volt, a ki nem szokott meghátrálni a provokációk elől.

Valamelyik bálon a pinczér sörrel leöntötte a frakkját, mire ő (a pinczér párbajképtelen egyén lévén) számarnak nevezte azt aki a sört hozatta. A számarnak nevezett ur, a ki ennek ellenére sem habozom barátaim közötté sorozni, általam kihivatta az ügyéset, s mi szépen megverekedtük őket, a nélkül, hogy bárkiben is kár esett volna. — A mi ugy érhető el, hogy a vezetőszegéd a kelio pillanatban (münyelven szólva) behaltol, s ha erre meg nem állnak, kardjával fölfogja a csapásokat.

Ez az ügy jutott eszembe, mikor a királyi ügyész menydörgő hangon a krakélerség, az aszfaltbetyarizmus ellen szónokolt, belekeverte Görögországot, melyet következetesen Hellasnak nevezett, belekeverte Angliát, melyet a brit oroszlan birodalmának nevezett s végül azt a kérdést intézte a törvényszékhez, hogy lesz-e gyümölcs a fan, melynek nincs virága? És én tisztan láttam, hogy a tekintetes királyi törvényszék e pillanatban olyan mákvirágoknak tart bennünket, a kikből gyümölcs sohasem lesz.

— Mit szól a vádlott? — kérdé az elnök.

— Kapuzstár, a ki nagyon meg volt illetődve az ügyész kemény szavaitól, nem felelt

semmit. Én azonban szót kértem. Kisdéd beszédem így hangzott:

Nagyságos elnök ur!

Tekintetes királyi törvényszék!

Ha megengedik, pár szót szölok a királyi ügyész ur beszédére. Ha a régi Hellasban nem párbajoztak, ennek oka az, hogy a párbaj nem volt föitalva. Különbén igazán nem tudom, hogy Hektor es Achilles viaskodását nem lehet-e párbajnak minősíteni? Ha az anvolok nem párbajoznak, ez annak tulajdonítható, hogy mas a társadalmi felfogás, más a szervezet s egy megsérített férfi másképp is szerzhet elégtételt, anélkül, hogy lovagias reputációja ezért csorbát szenvedne. Na unok a parba) szük-éges rossz. (Az ügyész tagadólag in.) A legjámborabb ember sem kerülheti el néha. Az ügyész ur tagadja? Akkor többet mondok! Hatósági személyek, a kik állásukat veszélyeztetik ezzel, kénytelenek neha verekedni. Kérem, én verekedtem már rendörkapitánynyal, — sőt láttam verekedni királyi ügyészeket...

Az elnök csengetett és szóla:

— Ezért az állításáért rendreutasitom.

— Böcsánat elnök ur, de igaz.

— Ha nem tudja bebizonyítani, hallgesson róla.

— De be tudom bizonyítani, mert az illető királyi ügyész jelen van.

Az elnök rá nezett az ügyészre, a ki szonyu zavarba jött.

— Nem tagadom, de már elévült, — hebegte.

— Én pedig folytattam:

Jogász minden gimnáziumból kerül, kivéve a brassói kath. gimnáziumot és természetesen a bpesti leánygimnáziumot. — Mi több, még a reáliskolából is bőven telik jogász. Csak a brassói, bpesti 7. ker. körmői és székelyudvarhelyi reáliskolából nem akadt jogász.

Kivált sok jogász találkozott a budapesti IV., V. és VII. kerületi gimnáziumokban. Csúpan ebből a három iskolából másfélszáz jogász került ki.

A t e k n i k u s o k javarésze gimnáziumból való. Szamszerint 83-an reáliskolát és 129-en gimnáziumot végeztek. Csak nyolcz gimnáziumot találtunk, a honnét nem került ki az idén technikus. Ezek: aszékelyudvarhelyi selmeczi, a nagybányai, a soproni katolikus, a rozsnói, a kolozsvári ev. ref., a brassói katolikus és a budapesti gyakorló gimnázium. De volt olyan reáliskola is, a honnét nem akadt technikus, a székelyudvarhelyi. Különösen sok technikus ad a budapesti VII. és V. kerületi gimnázium; az elsőből a tanulók negyedrészre, az utóbbiból a tanulók hatodrésze technikusnak készül.

A t a n á r j e l ö l t e k n e k száma (177) különösen nagy. Nevezetes hogy minden középiskolából akadt bölcsészethallgató, csak a pécsi gimnáziumból nem. Kiválókép sok a tanárkandidátus a leánygimnáziumból (a végzők kétharmadrésze), Körömön és Kecskeméten (egyharmadrésze) Egerben (ötöd-része) Budapest VII. kerületében nyolczad-része.

A p a p j e l ö l t e k is elég sűrűn jelentkeznek. Megtörtént már, hogy még egy reáliskolából, a körmőcziéből is jelentkezett papjelölt. Egyetlen papjelölt sem jelentkezett négy budapesti gimnáziumban és a félegyházi gimnáziumban. — Sók a papjelölt: Egerben, Rozsnyón, Pécsen és Szombathelyen (a tanulók harmadrésze), Kassán és Sopronban kat. (a tanulók negyedrészre) Győrött (ötöd-rész)

A z o r v o s o k száma valamivel, mint ha emelkednék (55 percenről 65-re.) Azonban még mindig tizenkét gimnáziumunk van, a honnét nem került orvosjelölt. — Kivált a Dunántul (Pécs, Sopron, Szekesfehervár, Szombathely) és a Bácska (Zombor és Szabadka), valamint Erdély (Nagy-szeben; Brassó, Székelyudvarhely) nem produkál orvosjelölteket. Sok orvostanhallgatót ad: a leánygimnázium (tanulóiak harmadrésze), Baja, Besztercebánya, Kaposvár, Pozsony és a mintagimnázium (a

tanulók hatodrésze), továbbá Budapest IV., V. és VII. kerületi gimnáziumok.

K i s e b b h i v a t a l o k r a sok tanuló készül. Ezért érdemes sürgetni a kis hivatalokra képző felső polgári iskolát. Mindössze 21 középiskolából nem akadt kishivatalnok. Sokan jelentkeztek Sopronban (ág. ev. gimnáziumban harmadrész), Pozsonyban (ág. ev.-ban negyedrész), Bpest II. ker. és a selmeczi ág. ev. gimnáziumból (ötöd-rész), Szegeden (hatod-rész).

G a z d á s z n a k aránylag sokan készülnek. Csak 18 iskolából nem akadt jelentkező. Sok jelentkezett a bpesti László intézetből (a tanulók harmadrésze), Veszprémből (ötöd-rész), Pozsony, Sopron és Győrött, tehát a gazd. akadémia környékéről a tanulók hatodrésze.

K a t o n a csak 18 iskolából nem jelentkezett. Sokan jelentkeztek Székely-Udvarhelyről (a reáliskola harmadrésze), Félegyházáról (hatod-rész), Bpest II. ker. (nyolcad-rész), Bpest V. ker. gimnázium (tizenkét-rész).

V a s u t a s, o s t á s Nagybányán a tanulók harmadrésze, Szombathelyen ötöd-részre.

K e r e s k e d ő n e k is mind többen mennek az érettségiző ifjak. Az idén tizenöt akadt, még pedig e helyek: Pozsony (reál és gimn.), Szeged, Győr, Budapest IV. és V. ker. gimn., Nagybánya, Kaposvár és Munkács.

M ű v é s z szinten elég akadt (15), közülök három festő.

A l l i a t o r v o s j e l ö l t csak két iskolában találkozott. Munkácson és Kassán. (gimn.)

G y ó g y s z e r é s z még kevesebb, csak Kolozsvárott és Pozsonyban (g.-ref. gimn.) és a leánygimnáziumban.

T e n g e r é s z csak Ungvárott, Pozsonyban és Kaposvárott akadt.

I p a r o s é s k ü l ö n ö s e n műasztalos, egy-egy akadt Ungvárott és Besztercebányán, a hol tavaly is műasztalosságra adta magát egy érettségizett ifju.

I r o d a l m i pályára egy tanuló lép a pozsonyi katolikus gimnáziumból.

A kínai események.

A még mindig nem hivatalos háborúnak harcsteréről ma kevés az újabb jelentősebb hír. Annál inkább kiélesedik a diplomáciai

helyzet. Angliában mind nagyobb mérveket ölt az agitáció, hogy Japán kerüljön előtérbe de ugylátszik, erre nézve a hatalmak közt igen nehezen létesül a megegyezés. Köztudomású dolog az, hogy Anglia mindig Japán pártján volt, és annak befolyását Kinában erősíteni igyekezett, mert a japaniakban látja O r o s z o r s z á g leghatározottabb vetélytársát.

Japán az a keletázsiai hatalom, amely a kínaiakkal szemben a l e g g y o r s b b b a n állhat elég erős szárazföldi hatalmat, tengeri hatalma azonban nagyon is kicsiny arra, hogy a keletázsiai viáken uralkodhassék. És Anglia éppen ebben lehet Japannak segítségére. A londoni diplomaták helyezem számítanak arra, hogy Japán szárazföldi hadai Anglia hadihajóival egyesüiten a helyzet fölé verekedhessenek.

A hatalmak féltékenykedése máris mutatkozik és rövidesen veg etesse vá hat. Orosz ország, korábban visszautasította az Anglia által eléje terjesztett Japan tervezetet; Nemet ország, amely Angliának Orosz-zaggal való érdek ellentétében éppen-éggel nem mutat kedvet arra, hogy valamelyik felnek pártjára álljon, hallani sem akart arról a tervről, hogy az angol-japan kombináció értelmében nyomást gyakoroljon a szipetvári kormányra. Közben azonban az európai csapatok helyzete mind nyomasztóbbá lett és az Egyesült államok kormánya indítatva érezte magát arra, hogy a japán ajánkozás értelmében, barátságos módon interveniáljon Szt.-Pétervárott.

Oroszország aztán vissza is vonta eredeti kifogásait, a m. azonban még távolról sem jelenti, azt hogy Japannak mandátumát hajlandó adni a harc végrehajtására. Most ismét már Japán nem hajlandó arra, hogy az európaiak szép szeméi kedvéért saját fainak életét kockáztassa a Kina ellen való harcban. A tokiói kormány kompenzációt hozni, vagy legalább is biztosítékot arra, hogy a mennyiben közbelép, ezt nem kell ingyen teenie. Azalatt pedig egyre folyik a drága vér Peking és Tientsin utcáin, és erre már végtelenül szomorú cáfolatot nyer az az éjjeli távirat is, hogy a követek ehhó 3-án még életben voltak. Seng vasutigazgató, a ki azt kijelentette, most egyszerre azzal semmisít meg minden reményt, hogy ő tévedett.

Legújabb táviratok a következő eseményeket jelentik:

Az idegenek sorsa.

Berlin, jul. 9.

Wolff-ügynökség jelenti:

Vilmos császár a következő táviratot kapta Cintauból:

Felsőged táviratának közlésére a santungi kormányzó ezt válaszolta: Kezdetől fogva legnagyobb aggodalomban voltam a Pekingben rekedt európaiak miatt. Ismétellen próbáltam kémeket küldeni és segítség hozni nekik, de nem sikerült. Most a Pekingbe vivő utak mind tele vannak lazadókkal és minden intézkedés csak még kevesebb kihatást nyújt a sikerre. Mindazáltal teljesíteni fogom kötelességemet és minden lehető elkövetek, hogy az európaiaknak segítséget vigyek.

Berlin, jul. 9.

A Wolff-ügynökségnek jelenti Londonból, tegnapi kelettel:

A londoni külügyi hivatal a pekingi helyzetről nem kapott újabb hírt a snghaii főkonzulnak amez állítólag megbízható értesüléseken alapuló jelentése óta, a melyet tegnap azonnal közzétettek, a mely szerint e hó 3-án két követéség még tartotta magát és a boxerek között nagy demoralizáció jelei mutatkoznak.

A külügyi hivatal ma reggel Tientsinből e 6-án kelt táviratot kapott az odaváló angol konzultól, a mely szerint a kínaiak ismét megkezdtek az idegentelepek ágyuzását.

Csifu, jul. 9.

Mukdenben meggyilkolták a katolikus püspököt, két lelkészt és két apácát. Július 5-én azt táviratozta a hisziunjungi dán misszió hogy a boxerek bekerítették a hogy még csak

ferbűbe is, mely az államfogyognak főszórákozása volt.

Kresztics, mint minden bácskai, vakmerő ferblista volt. Tizenkilencre úgy tudott visszahívni, hogy a kinek bandája volt is, elszaladt. Husz dobásba sosem ment bele, bármire megadta a vizit, jogaiba visszaállította a Pesten divatból kiment girigirét s az eredmény az lett, hogy örületesen nyert. Még volt benne a ferblistanak legelső erénye: bele látott az ellenfél hasába. Egyszer aztán oda vágta neki Bánfalvy, Zemplénvármegye tiszteletbeli aljegyzője, a ki 21 zöld ellen 3 disznóval elszaladt, a mivel cukasszától esett el:

— A ki így játszik, az spiller.

Kresztics azonnal provokálta. Bánfalvy azt felelte, hogy antikváriussal nem verekszik. Örüljön, ha leült vele kártyázni.

Következett a becsületbírótság megalakítása. Ekkor toppantam be én s tüstént beültem Kresztics képviselétében.

Bánfalvy álláspontja az volt, hogy a tiszta könyvkereskedelem előtt is meghajlik, de Kresztics ezt nem képviselheti. Ő vegyes kereskedő, mert, mint vidéken szokás, a könyvek mellett bizonyára papírost, irkát, ceruzát, bélyeget, szivart, zsineget, sőt tán ostornyelet és kocsikenőcsőt is árul. Zemplénben pedig ezt diszkvalifikáló dolognak tekintik. Ott általában a kinek boltja van, az nem gentleman.

Ezzel szemben Kresztics becsületszavát adta, hogy a legtisztább könyvkereskedelmet űzi. A szivart és kocsikenőcsőt, mint aljas rágalmat visszautasítja. Neki különben a fő-

foglalkozása az, hogy lapkiadó és lapszerkesztő, ily minőségben ül most is.

Én általában a kereskedők párbajképessége mellett törtem palcát. Angliában lordok állnak a legelőkelőbb kereskedőházak élén. A kereskedelem manapság kvalifikációt és intelligenciát kíván s egy jó kereskedő mindenestre fölér száz rossz megyei aljegyzővel.

Az ügy Kresztics javára dőlt el, de a ferblitól, tekintettel szemtelen szerencsésére eltiltatott; ellenben kimondtuk, hogy szabaddulása után köteles megverekedni Bánfalvyval, mert az államfogházban, hiányos berendezésénél fogva, párbajt nem rendezhettünk.

A becsületbírótságban az aljegyzőkre tett nyilatkozatom miatt azonban Bánfalvy en, gem provokált. Négy napi tanácskozás után, melyen a császár elnökölt, azt az elvi jelentőségű határozatot hoztuk, hogy a becsületbíró személye szent és sérthetetlen s a bíróságban tett nyilatkozataiért senkitől felelősségre nem vonható.

Ezért a határozatért az aljegyző provokálta a császárt.

S mivel én kijelentettem az aljegyzőnek, hogy kiállok vele, de ezt nem fogom lovagias elégtételnek tekinteni; ezért a császár provokált engem, mert ezzel inzultáltam a föntébbi elvi jelentőségű határozatot.

Mikor Porcsák felszólított, hogy időm lejárt és távozzam, 3 lovagias ügyet hagytam bent.

Ezek utolsóját 8 hónap mulva intéztük el a császárral!

két napig tarthatja magát, Egy kó-
zák csapat több idegennél és az angol
konzullal segítségére ment a missiónak.

London, jul. 9.

A Reuter-ügynökség egy Tiencinből mult
hó 29-én elküldött és Csifuból e hó 7-én
táviratilag továbbított jelentést közöl, amely
szerint Pekingből egy futár érkezett Tiencinbe
június 24-ig terjedő jelentésekkel, amelyek
szerint az angol követség körül vívott harc-
ban öt tengerészkatona esett el, egy tiszt és
hat legény pedig megsebesült. Azonkívül el-
esett egy-egy francia, németalföldi, olasz és
orosz és néhány európai megsebesült. — A
tatár város kapuját német katonák őrizték a
kinaiktól elvett ágyukkal. A legközelebbi
kapuk kelet felé Tungfuzsiang tábornok tar-
totta megszállva csapataival és egy hátultöltő
ágyúval, a többi kaput pedig szintén kinaiak
tartották megszállva ágyukkal. A kinaiak
rusnak majdnem valamennyi háza porrá égtek.
A boxerek felgyújtották a császári városrész
belső kapuját, valamint az összes többi épü-
leteket és a követségek legnagyobb részét. —
Csak a brit és a német követség valamint az
orosz követségnek egy része maradt meg és
a csapatok őrzete alatt áll.

A követségek közelében lévő kínai házak
is elpusztultak.

A császári városrészt Tungfuzsiang csa-
patai őrzik, akinek alólól 20.000 embere
van Peking és Tiencin között. Tuan és Csing
hercegek alólól 2-3 ezer fölfegyverezett
katonával harcra indultak a boxerek ellen,
akik Csing herceget el akarják fogni. A követ
azt jelenti továbbá, hogy mikor június 24-én
elhagyta Pekinget, az ottani idegenek között
nem léptek föl betegségek. Az asszonyoknak
és gyermekeknek nem történt bántódásuk. Az
élelmiszerek és lövészek annyira fogytán
voltak, hogy nem mertek lőni, nehogy a lövé-
szer elfogyjon.

A Reuter-ügynökség tudósítója megjegyzi
hogy ez a jelentés valószínű latszik, de mivel
kínai forrásból ered, valószínűleg túlzott. —
Az idegenek helyzete nagyon kétségbeesítő, de
azért nem kell lemondani arról a reményről,
hogy a követségek meg egy ideig tartják ma-
gukat.

Kegyeletlenség a temetésen.

Debreczen, jul. 10.

Levél érkezett lapunkhoz, mely azokkal
a Debreczenben labrakapott szokásokkal fog-
lakozik, melyek a temetéseken napirenden
vannak. Közöljük azt egész terjedelmében,
mert mi is kegyeletlenségnek látjuk mindazo-
kat, melyeket M. L. ur levelében leír.

Hangzik pedig ez a következőképen:

A temetés, hol az elhunyt rokonai, ös-
merősei, tisztelői egybegyűlnek, hogy osztoz-
zanak a szülők, özvegyek, árvák fájdalmában,
már is szomorú, megindító látvány, de annál,
szomorúbb az, a miről — erre ugyan mint leg-
kevésbé hivatott — szólani fogok.

Szent szertartás a temetés s nagyon meg-
ható midőn sok ember gyűl össze egy kopor-
sónál, mert az azt hirdeti, hogy ott n a g y
embert temetnek. De csak akkor, ha az a
sokaság temetésre jött.

Bezzeg nem azt tapasztaltam vasárnap
délután egy temetésen.

Egyszerű kis alacsony ház udvarára
egyszerű koporsó mellé gyűlt ekkor össze a
s o k a s á g.

Igaz, hogy nincs szebb a tiszteletnél,
s így nem lett volna szebb temetés ennél a
temetésnél sem, ha mindenkit a belső érzelem
hívott volna ide.

De nem így volt!

Méltán felháborodhatott azon mindenki
amit ott látott.

Vasárnap délután 5 órakor az ilyenkor
lézengő szolgálók kisebb nagyobb gyermekek
legalább is négy öt utcáról egybegyűltek és
megállottak a kapu előtt, ott, hol bent egyet-
len fiukat gyászoló szülők s igazán gyászoló
rokonok, barátok könyhullatva álltak körül a
koporsót.

Ott, a gyász udvar előtt, hol mindenki,
a kibem emberi érzés van, szent megilletődés-
sel áll meg, ott tárgyalták az ó « P l e t y
k á j u k a t ».

S vajjon mi lehet ennek az oka, hogy
az a l é h a s e p r e d é k, (nem azokat
érttem, kik t e m e t é s r e j ö t t e k) ilyen
komoly helyre, hívás, küldés nélkül v i d a m
arccal egybegyűltek.

Nem nehéz megérteni.

Ott volt öt száz cigány. Ezek aztán az
ének elhagyása után fülbemászó (?) hangok-
kal gyötörték az embert, melybe az előttük,
utánuk rohanó kompánia (itt sem a temetésre
jötteket értem) dudolása harmonikusán (?) lé-
lekemelően (?) végült. A nagy c z i r k u s z i,
k o m é d i a e l ő t t i féle zaj,
d u d o l a s, s z o l g á l ó i n a s
k ö z t i h a n g o s s z ó v á l t á s,
n e v e t é s, eloyomták a könyező kedvesek
fájdalmas sóhaját.

Egyik « t a c s k ó » szivarozott, füstölt,
mint a cigányásátor, a másik o l d a l b a
énekelt a másikat, rákiáltva, hogy mért nem
engedi a cigányhoz közelebb ?!

Soha annyi gyermeket nem láttam
együtt, mint ott. Ezek aztán (a banda csa-
logatta őket) ide-oda szaladgáltak, majd az
eldobott cigarettavégen veszték össze.

Igy ment ez a temetőig. honnan minden
fejja a maundóságra emlékeztetve int feénk,
hol könyről könyre léphetünk s ide, e szent
helyre, m é g a h a l o t t a s k o c s i
e l ő t t ' b e ö z ö n l ö t t e n e m t u -
dom, milyen s o k a s á g n a k mondjam,
néptömeg, hogy jó helyet foglalhasson a sir-
nál hogy a cigányhoz közel lehessen.

És én kérdelem, ki felel meg? Ez az öt
cigány hol vett ahhoz jogot, hogy beléphessen
e szent helyre, hogy tapossa ott a mi kedve-
seink siralmát zene szóval?

Hol vett ahhoz jogot, hogy a t e m e t
ő b e n, a zöld füvel benőtt sirdomb felett,
előbb ugyan bus dalokat, de majd csárdások-
kat, i n d u l ó k a t h u z z o n s egyik-
másik k ö n n y e l m ű, g y e n g e e m b e r i
a r c z o t s r u h á t v i s e l ő
l é n y t t a n c z r a i n d i t s o n m á r
a — t u l s ó b o k o r m e l l e t t e s
s z e n t h e l y e n, a — t e m e t ő -
b e n ?!

Igy hát annyira érzékellenek leszünk,
hogy ma-holnap nyári tánczvigalmat rendezünk
a temetőben, eltűnjük, hogy a sirdombokról
ima helyett világi dal hangozzék, elnézzük,
hogy a hű élettárs sirjáról a bus özvegyet, a
másik sirról az árvát c z i g á n y b a n d a
üzi el ?!

Nincs joga a temetőrnek ahhoz, hogy e
csend zavaró, sok könnyelmű leiket temetés
alkalmával is vigasságra indító cigány bandát
a temetőből kizárja? M. L.

Pusztító viharok.

— Saját tudósítónktól. —

Az az istenitélet idő, a mely viharokkal,
villámcsapással, jégesővel, orkánnal, árvizzel,
felhőszakadással jelentkezve, váltotta fel a
gyilkos meleget, egyre tart. Az ország minden

részből érkeznek a távirati és levélbeli tudó-
sítások, a melyek siralom és pusztulás hírért
hozzak. Számítalan emberélet esett áldozatul
a fektelen időjárásnak, a mely a vetésekben,
szőlőkben, épületekben egyaránt rengeteg kárt
okozott, koldusbotra juttatva száz meg száz
családokat. Az elemi csapásokról szóló tudósi-
tásaink a következők:

Rimaszombat, jul. 9.

Tiszolcz környékén tegnap este rettenetes
zivatar és jégeső pusztított. A Rima, mely
igen nagy mértékben megmaradt, Nyustya és
Furész községek mellett magával ragadott
két hidat. Nyustya községnél a hidon tizen-
négy ember volt, kik va amennyien a folyamba
zubantak. Tíz ember a vízbe fullt négy meg-
menekült.

Aranyos-Maróth jul. 8.

A Rubinek Nándor olajbirtokosnál dol-
gozó bessenyői arató munkások közt borzasz-
tó szerencsétlenség történt. Délután 6 óra
tájban a villám három férfit és egy nőt
agyonsújtott.

Temesvár, jul. 9.

Már adtuk hírt a ciklonszerű fergeteg-
ről, mely tegnapelőtt az ország déli részeiben
dühöngött. Délután 4 óra tájban tört ki az
orkán egész varatlanul s oly erővel, mely
minden a mi útjába ért, elsöpört és szétfúzott.

A forगत szélvész iróztató porfelhőket
vitt fel toronymagasságra, a mitől hosszú per-
cekig teljesen esőtőlát láthatár, az át-
ellenben levő házakig sem lehetett ellátni. A
megriadt emberek csak a letört fák, agak és
haztetőrészek repülését látták a kavargó szél-
vészből.

Az egész pusztulás képe azonban csak a
vihar után volt kivehető. Legtöbbet szenved-
tek a város országos híró ligetei és fasorai.
Több helyütt 20 méter magas, métervastag
sáru óriási fakat gyökerestül tépett ki a vihar
száznál több embervastagságú régi árt, mint
nádszalag tört ketté derékben a romboló szél-
vihar.

Egy-egy ilyen fatörzs aztán átszakította
a villamos vasut vezetékét, s órákra meg-
akasztotta a közlekedést. Egy helyütt Kerner
Lajos műépítést a balkarján érte egy le-
zuba ó villamos húzal, de nagyobb baja nem
történt.

Nagy szerencsétlenséget okozott a vihar
a József külvárosi nagy részvény-szeszgyárban
ahol egy ujonnan épült óriási nyíltszénapaj-
tat rombol össze, alaja temetve Balogh And-
rás napszámost és két gyermekét, akik épen
segítettek neki a szecs kavagásban. A gyerme-
keket eszméletlenül huzták ki a romok közül,
mindketten súlyos agyrázkódást szenvedtek.
Apjuknak két helyen tört el a ballába [és pe-
dig olyan szerencsétlenül, hogy rögtön ampu-
tálni kellett s a szegény ember, ha életben
marad is, örökre nyomorék lesz. Nagy ijedsé-
get okozott a József város elején a Kopeckzy
féle állatsereglet lerombolása, melynek ponyva-
sátorát a fergeteg pillanat alatt a Bégba so-
dorta. A szabadon álló ketreczek lakóinak
rémes ordítása belevegült a vihar bömbölé-
sébe, de a ketreczek szerencsére nem engedtek
a szél erejének. A színház, továbbá az uszo-
dák, gőzmalmok, magánház tetejét részben
vagy egészben elvitte a cyklon, a környékben
pedig leinkább az által okozott nagy kárt,
hogy a keresztberakott új gabonát széles szortá
és több helyen istállókat és hazakat ledöntött.

Nagyvárad, július 9.

Biharmegye több részében de különösen
a Sárreton borzalmas vihar dühöngött. Az or-
kán letépte a házak födeleit s kicavarta
az élő fakat, úgy, hogy az utcákon nem le-
hetett járni, míg a kidöntött fakat el nem ta-
karították. A mezőn a vihar széthorda mind
a buzakereszteket, a kertben a gyümölcsfákat
mind tönkre tette. A szél ereje oly nagy volt,
hogy mezőn levő szekereket lovastól elso-
dorta. Egy kis leányt, Kiss Antal 10 éves
leányát pedig felkapta a vihar s elragadta,
ugy, — hogy a g y e r m e k n e k nyoma
veszett.

HIREK.

* **Az országos orvos-szövetség** debreczeni fiokja f. hó 11-én d. u. 5 órakor az orvos-gyógyászati egyesület helyiségében folytatós közgyűlést tart, melyen az Orvosi Rendtartás és Fegyelmi bírósági szabályzat még le nem tárgyalási fognak tárgyalatni. Külön meghívók e gyűlésre nem küldetnek szét, hanem ez uton hívatnak fel a helybeli gyakorló orvosok az ott való megjelenésre. — Az elnökség.

* **A Polgári kerékpáros egyesület** Varga-kerti pályáján egy tekepályát is építtetett és ez uton is értesíti t, tagjait s az érlelőket, hogy a tekepálya már megnyitott minden időben, az esti órákban is rendelkezésre áll.

* **Vakmerő tolvajlás.** Major Gáborné Timar-utcai lakos alberlője Kovács Janosnénak, ki a Timar-utca 30. sz. ház tulajdonosa Majornénak tegnapelőtt dolga akadt a tanyán, Kovácsné Róza leányát bizta meg a kázor-zással. Mikor este haza tért, a kaput és szobája ajtaját nyitva találta, de mert szobájában teljes rendet látott, mit sem gyanított. Tegnapi váltólejárata volt Majornénak, ki az ehhez szükséges összeget már jó előre készen tartotta s komófiókjának kulcsát rendes helyén 2. fiókban lévő fehéreneműek alatt megtalálta, de a felső fiókban összegyűjtött 188 koronának hült helyét találta. Képzeltetni az öreg asszony rémületét. Sietve ment Kovácsnéhoz, hogy leányát, mint akire a ház őrizetét bizta, kérdőre vonja. Kovácsnéól tudta meg aztán, hogy leánya még szombaton eltávozott hazulról, hogy hova azt nem tudja, de azt hiszi, hogy egyik ismerősükkel ment el, ki már többször hívta a leányt magukhoz. Majorné ezzel nem elégedett meg, hanem jelentést tett a rendőrségnél, mely a nyomozást azonnal megindította.

* **Az István gőzmalom munkásainak** nyári muatsaga kitűnően sikerült. A Margit-fürdő diszterme zsufolóság megtelt közönséggel a mely a legkedélyesebb hangulattal mulatott a késő reggeli órákig. Jelen voltak:

Asszonyok: özv. Bodnar Józsefné, Krupp Agostonné, Tóth Lajosné, Tamás Jánosné, Bónizs Ferenczné, Gotszák Józsefné, Jobbágy Gergelyné, özv. Szalay Sandorné, Lovassy Józsefné, Csöröggh Peterné, Szöllösi Bálintné, Gulzás Péterné, Csehi Mihályné, Kaszás Istvánné, Veres Józsefné, Nemes Jánosné, Kantor Istvánné, Benedekek Árpádné, Csomos Mihályné, Lukács Mihályné, Katona Józsefné, Villási Jánosné, özv. Tóth Samuolné, özvegy Kukucs Lajosné, Balogh Lajosné, Jobbágy Jánosné, Szabó Ferenczné, Fábian Istvánné, Banki Ferenczné, Fehértai Józsefné, Szabó Györgyné, Müller Ferenczné, Pinczés Mihályné, Hangyálsy Ferenczné, Sari Béláné, Kádár Andrásné, S, Szabó Ferenczné, Engi Sandorné, Tóth Gáborné, Szekeres Gaborné, Csehi Ferenazné, Szathmári Imréné, Szepessi Istvánné, Nyilas Andrásné, Szepessi Sandorné, Mészáros Istvánné, id. Nagy Józsefné, Szalóki Józsefné, Szabó Józsefné, Kmetti Józsefné, Aarga Balintné, Jóna Mihályné, Sárkány Sandorné, Szakál Ferenczné.

L e a n y o k: Tóth Juliska, Bónizs Esztike, Tamás Mariska, Némethy Mariska, Kovács Zsuzsika, Jobágy Juliska, Lovassy Juliska, Csöröggh Mariska, Nagy Mariska, Kaszás Esztike, Veres Juliska, Racz Zsuzsika, Nemes Róza, Nagy Juliska, Szabó Juliska, Benedek Mariska, Benedek Ilona, Lukács Esztike, Csomos Mariska, Antal Zsuzsika, Bolditike, Császár Erzsé, Mohilla Sarolin, Suba Mariska, Bárki Zsuzsika, Szabó Juliska, Csehi nővérek Szabó Zsuzsika, Nagy Juliska, Jobágy Erzsike Szilágyi Róza, Szekeres nővérek, Nánási Mariska, Ernyi Vilma, Balogh Juliska, Szathmári Róza, Kfs Róza, Kiss Zsuzsika, Szepessi Juliska, Nánási Juliska, Nyilas Juliska, Szalóki Juliska, Kemessi Ilona, Varga Esztike, Sárkány Juliska, Selyem Róza, Szőnyi Erzsike.

* **Ofen-Pest.** Ezt a czimet szeretni a bécsi közsegtanács a Magyarország fővárosába küldendő hivatalos és nemhivatalos leveleken használni. A közsegtanács óhaja ma teljesült.

Egy bécsi czéz vállalkozott a kezdő szerepére és tegnap Ofen-Pest címzésel levelet küldött egy régi budapesti vevőjéhez, kitől évente több ezer forint jövedelme volt. Szerencsére a c z i m z e t t a hazafias czegek közzé tartozik és a levelet azon megjegyzéssel küldte vissza ha még egyszer ilyen provokáló módon meri megserteni nemzetiségünket, megszakít vele minden összeköttetést. Azt hisszük a fenyegetésnek meg lesz a hatása. Ez ismét egy újabb formája a tüntetésnek állami egyeniségünk ellen, Lueger ur még Magyarországot is domináló nyelvű akarja tenni a németet. De ez ellen nekünk magyaroknak retorzióval kellene felelnünk, de próbálnók csak meg az osztrák helységneveket magyarul címmezni, az osztrák posta azonnal visszaküldene azokat a feladónak. Hát miért szabad azt az osztrákoknak, a mit nem szabad a magyaroknak? Miért kézbesítette a mi postánk az Ofen-Pest címzéseket, hisz a nemzetközi forgalomban általános szabály, hogy a címezésnek a helyegzőnek azonosnak kell lenni. A bécsiek ez támadását nem lehet azonban az egyesek hazafiságára bizni, mert hány német érzelmű és magyar gyűlölő lakik széles e hazában, kik kaján mosolylyal fogják üdvözölni a magyar nemzet megsértését. Kereskedelmi mieiszterünknek kell tehát intezkedni a postaigazgatóeségeknek szigoruan megtiltani, hogy az idegen címzésű leveleket kézbesítsék de egyszerűen címzésű leveleket kézbesítsék. hogy az idegen címzésekre ezt vezessék: Vissza! Czim ertihetetlen.

* **Dalestély.** A debreczeni munkás dalegylet e hó 21-én a Margit-fürdő disztermebe dalestélyt rendez, melyre a következő meghívót küldte szét az egylet elnöke: Meghívó. A debreczeni munkás dalegylet f. hó 21-én a Margit-fürdő disztermeben Keller Sandor egyleti karnagy vezetésével Kisz Gyula zenekarának közreműködésével dalestélyt rendez. Kezdeté este 8 és fél órakor. Beéptidij szeméyenként 60 kr. Előre váltott jegy 50 kr. Műsor: 1. Nyitány, a zenekar által. 2. Ernáni borsdal, Verdító, éneklő a dalegylet. 3. Népdalok, Szentirmaytól, éneklő a dalegylet. 4. Késő vágy, Horvathól, éneklő a dalegylet. 5. Régi nóta, Lányitól, éneklő a dalegylet. 6. Rákócy induló (zenekiserettel), Hubertól, éneklő a dalegylet. Dalestély után táncz.

* **A debreczeni kerékpáros Egyesület** által hirdeteit kerékpárverseny a beallott rossz idő miatt f. hó 8-án nem volt megtartható. Az egyesület elnökségétől nyert érteítés szerint a verseny folyó hó 15-én, vasárnap délután 4 órakor tartatik meg a Margit-fürdői versenypályán. A gyűlekezés délután 3 órakor a Hungaria kávéház előtt lesz. Este 8 órakor társas vacsora az Angol királyné szálloda éttermében, a hol a győzteseknek a díjak is átadotnak.

* **Bimbóhullás.** Tassi Miklós ev. ref. tanítónak lapunk kül munkatársának 4 hónapos kis leánya nagy-züleinél Kabán váratlanul elhunyt. Temetése ma lesz ugyan sak Kabán.

* **Gábor Aron emlékezete.** Most a napokban volt ötvenegyedik évfordulója annak; hogy a híres székely ágyúöntő, Gábor Aron a csatamezőn elesett. Ezt a napot minden esztendőben kegyelettel üli meg az erdélyrészi 1848—49 es honvédség. Tegnapelőtt is zászlók alatt vonultak ki az erdélyi honvédegyesületek s hazafias beszédek s szavalatok kíséretében megkoszorúzták az eresztvényi temetőbe fekvő hős sírját.

* **Vesztett macska vérengzése.** Lugozson egy veszett macska megrohanta Pier Mátyás kőművesnek 13 éves Vilma nevű leányát s b lkarját teljesen összemarcangolta. — Mire segély érkezett, a gyermek ajultan feküdt egy vertócsa közepén, a dühögő macska pedig nem akarta predáját eleresztetni, úgy hogy harapófoóval és késekkel kellett elválasztani. A macska hulláját felboncolták s a veszttség kétségtelen nyomait konstatáltak rajta, a gyermeket pedig Bpestre szállították a Pasteur-intezetbe.

* **500 ember életveszélyben.** A mult szombaton a Gyöngyösön levő czirkuszban ötszáznál több ember élete forgott veszélyben F e k e t e Ede igazgató a vászonnal fedett czirkuszt nigroen alkalmazásával világítja. — Szombaton öles plakátok hirdettek, hogy az Egerben állomagozó 60. ik gyalogezred szolgálatja a czirkuszi muzsikát, mire a ponyvasátor zsufolóság megtelt közönséggel. Alig kezdődött meg azonban az előadás, midőn óriási vihar kezezett, mely a ponyvatetőt a nyitott lánokba csapta, azután pedig a közönségre borította. Megrázó jelenet következett erre. A czirkuszban levő közönség miud a kijárat felé tödult, törve, lökve egym st. Gyermek, nők sikolozása és jajszékelése tette még rémeesebbé az amugy is borzalmas helyzetet. Azok kik lélekjelenletüket nem vesztették a ponyvakat nyaldosó nigroen lánokhoz rohantak, hogy eloltásák, mert a ponyvák már már lángot fogtak, mit ha rögtön el nem ny o m o a k, az egész köz uség of ég a czirkuszban. — Midőn a lánok már eloltattak, akkor a nagy sötétségben törte egymást a kétségbe esett publikum. A ejveszékeltő gyermekek, nők és férfiak bár most már a szabadban voltak, a dühöngő vihar elől nem tud ak hova menekülni. A sötétségben méz tájékozni sem bírtak magukat és így történt hogy többen á nyitott és minden korlat nélkül álló nagy patakknak mentek, amelynnek egy áldzata is van, ugyanis: a Ferenc-rendi szerzet kulcsárja a derek Pál anyja a patakban zuhant és erős sérüléseket szenvedett. A menekülő köközség előtt a közeli gimnázium ajtóit nem nyitották ki és oda nem eresztették be senkit Wesphalen Rhabanné azonban kinyitatta kastélya kapuit, a menekülőket bebocsájtotta szobákat nyitott részükre és cognaccal és egyéb erősítő szerekkel vendégelte meg a halálra rémült közönséget.

* **Elveszett könyv.** Egy helybeli theologus könyvtárából két héttel ezelőtt elveszett a Beöthy nagy képes irodalomtörténet első kötet. A kinek esetleg a könyv birtokba jutott, a szerkesztőseg utján sziveskedjek kezeihez juttatni.

Törvénytörvények.

Az esküdtzéki intézmény ellen.*)

Az esküdtzéki intézmény fel esztendeje működik Magyarországon. Bár fél esztendő elenyészőn rövid idő egy új jogintézmény életrevalóságának megítélésére, egy legutóbb kimondott esküdtzéki verdikt alapján egész kis hadjárat indult meg a napilapokban az esküdtzéki intézmény ellen.

Óva intünk mindenkit, nehogy ezen ügy kimeneteléből az egész szervezetre vonjon le következtetéseket.

Mikor új törvény lép életbe, új bírói szervezet, új emberekkel: el kell készülnie leoni arra, hogy az átmenet időjén több-kevesebb nehézség merül fel, amelyek leküzdésére némi idő szükséges.

*) A Jogtudományi Közönyéből ebből a legkomolyabb jogi szaklapból közöljük ezt a cikket mely egy újabb nagyon sokat vitatott fontos kérdéssel foglalkozik.

A polgári perjogi reformok életbeléptetése alkalmával mennyi zökkenést észlelhetünk. Mennyi kétség, felfogás merült fel az új jogszabályok magyarazata körül. De az új bünyvdi perrendtartás egyébiránt részben sem ment teljesen simán az átmenet a régi rendszerből az újba. Nem lehet tehát azon csodálkozni, hogy az esküdték működése iránt is panaszok merülnek fel.

Nemcsak a törvény új, de újak, a viszonyokkal ismeretlenek az esküdtékként működő emberek is, akik meg nem ismerhetik teljesen feladatukat, nem érzik felelősségüket s akik még előző példák, antecedenciák után sem indulhatnak funkciójuk teljesítése közben.

Az újonnan kinevezett szakbíró, aki kinevezése előtt nem bíráskodott, bár működésében nem áll teljesen támasz nélkül, bevallhatjuk, szívesen elkövet egy-egy hibát. Csak hogy míg a szakbíró tevékenységét gyakorolja, addig a vádlottak történeti, addig az esküdtékek ily, nem egyszer, irreparabilis hibákra vezetnek.

A kezdő bíró tevékenesíti a bíróságra vagy egy törvényre általánosan íva következik rá, nem jut eszébe senkinek. Épp így nem szabad hibáztatnunk a kezdő nehezéssel küzdő esküdték esetleges tevékenesítését az esküdtészi intézmény!

Különbösen is, ha az esküdték hibáznak, rendszerint nem egyedül őket te heli a felelősség a helytelen verdictert, mert igen sok esetben az intézmény helytelen szervezete, vagy egy-egy konkrét esetben a tárgyalás vezetése, a kérdések hibás vagy hiányos szövegezése okozza a bajt.

Igen sok bajt fog még előidézni a törvény ama rendelkezése, mely megtiltja, hogy az elnökön kívül a vádlotthoz bárki is kérdést tételhesen.

Az anyagi jog tulzó, mondhatni keptelen szigorú okozza azt, hogy Franciaországban a gyermekölők nagy részét felmenti az esküdtészek, mert nem akarják őket a halálbüntetésnek, vagy legjobb esetben hosszú tartamú ken szernunka büntetésnek kiszolgáltatni, úgy hogy máris törvényjavaslatot nyújtottak be a gyermekölés mint speciális büntetésnek enyhébb büntetésére nézve.

Törvényhozásunkat ez irányban szintén terheli hiba nemcsak azon irányban, hogy anyagi büntető törvényünk némely pontján túlszigorú, de a tekintetben is, hogy a BP. a francia, német és osztrák joggal ellentétben az esküdtékhez nem enged kérdést az enyhítő körülmények iránt s így az esküdték magas büntetési maximumaiok mellett megközelítőleg sem lehet tájékozva a kiszabandó büntetés mértéke iránt. Oly esetben tehát, amelyben a vádlott bűnös ugyan, de ítelete szerint csupán igen alacsony büntetést érdemel, az esküdték megriadvá a szomorú köztudótól, inkább felmentésre szavaz, sem hogy az a szavazata folytán a bíróság a maximum és minimum között széles latitudo felhasználásával tulseigorú büntetést szabjon ki.

Valószínű, hogy a Nyuly Mikály esetében is ez volt az esküdték gondolatmenete.

A BP. alkotásakor éppen azért hagyták ki a törvényből az enyhítő körülmények iránti kérdést, mert attól tartottunk, hogy az esküdték mindig a 92. §. alkalmazását mondják ki és most azt látjuk, hogy sokkal rosszabb a mostani helyzet, amikor a 92. §. szükséges szelepje nélkül az esküdték lelkiismerete nem engedi a vádlottat a szigorú ítélet eshetőségének kitenni.

A napi kérdés.

(K.) Visszatérő nyílt kérdés felvetődik évről-évre, kiváltképen nálunk Magyarországon illyentájt a pályaválasztás kérdése. A midőn a politika napszámosai a jóleső nyugalom hívűs birodalmába merülnek és a napi krónika csak egy-egy nyughatatlan honatyának a homloka verejtékében Isten áldása után epedő nép békés munkálkodását megzavaró merényletet regisztrálhatja, a midőn legfőbb egy-egy keleti nép az embertársai iránti sze-

retetből gondoskodik a politikai lapok tárgy-anvagaról, fjedelmek, hadseregek nyári szórakoztatásáról, ilyenkor a békés honpolgárok, gondos családapák előtt mind a napi, világ és nagyhatalmi kérdések eltörpülnek, ilyenkor ők arra ébrednek, hogy vannak pillanatok, midőn az embernek a saját feje is fajhat.

A családi otthonban, asztaltársaságok, kávéházi törzsvendégek körében, szerkesztői üzenetekben, professorok- és családapák közt mind e kérdés variál, hogy melyik pályára lépni legerdemesebb, melyiken boldogulhat leginkább az eltpályát választó ifju, a kérdésöködésekkel mindmennyi bizonyítékát szolgáltatva annak, hogy mi meg egy meg nem allapodott, kialakulóban levő nemzet vagyunk.

Nem i-mélesekbe, sokszor letárgyalt fejtegetésekbe bocsátkozni e sorok cselja, hanem egyet a sok eset közül bemutatni, a mely azon oknál fogva szánhat érdeklősegre, mert egy valóban lefolyó le-élvalást, egy hamisítatlan, a nyugzó életből ki-zakított, tipikus esetet mutat be.

Egy szülő levele a tanárhoz: „... Legidősebb fiam tanár ur bölcs tanácsának és vezetésének köszöni pályáját, mely oly megelégedetté tette, nem mulasztatom el, hogy melőbb három ifjabb fiam élet-álya iránt határozott szives tanácsát kikérjem. Az egyik fiam, a polgári iskola IV. osztályát most végezte, a realskolában óhajtaná a tanulást folytatni, a másik két fiam közül az egyiket a szombathelyi, a másikat a czeplédi gymnasiumba szándékozom majd adni. Mit tart ön, kerem terveimről, mely pályákat tart ön legajánlatosabbaknak? ...”

A tanár válasza: „Igen tisztelt uram! Mielőtt speciális kérdéseire válaszolok, engedje meg, kérem, hogy a pályaválasztásra vonatkozólag általánosságban elmondjam nézetemet, még pedig nem hozadalmas fejtegetések alakjában, hanem konkrét adatok, élő esetek bemutatásával. Budapesten állítólag 500 oly ügyvéd van, a ki még a mindennapi kenyeret sem tudja megkeresni. Két volt iskolatársam, diplomás orvosok, allandóan küzdenek az existenzia gondjaival, kétszer-háromszor változtattak már lakóhelyet, a megélhetés tényezőit vélvén meguknak biztosíthatni.

A mérnöki pályán eddig a kezdő mérnököt az állam, államépítészeti vagy más hivatalokban többnyire 800 frt kezdő fizetéssel és csak sok évből álló ciklusokban való előhaladással helyezte el, ez időszert zomban már az állam sem rendelkezik a keresletnek megfelelő üresedésekkel. Mi következik mindebből?

Első sorban az, hogy az egyetemi kvalifikációval bíró egyénekben az tulproduktió stádiuma állott be, másodsorban pedig azt a következtetést le lehet belőle vonni, hogy a tudományos pályára csak az lépjen, a kiben a tanárjai szellemi munkára való kifejezett tehetséget felismerhetetlenül találunk.

Más oldalon pedig mit találunk? Az Ön legidősebb fia, a ki most számításom szerint 24 éves, minden tudományos pályán, — beszámítva teljesített katonai szolgálatát, — még a szülei zsebeit kielégítően igénybe véve a tanulással volna elfoglalva, neki pedig most már, úgy tudom, igen szépen javadalmazott és társadalmilag is renommált pozíciója van és azt is tudom, hogy a kereskedelmi érettségi vizsgálat letévése utáni második évben, tehát 18 éves korában már 840 frt fizetést, a hozzá tartozó egyéb javadalmazásokkal élvezett. A kereskedelmi iskolákat végzett ifjak rendszerint, alig kapták kezükbe az érettségi bizonyítványt, maris jövőjüket kellően biztosító elhelyezést találunk.

Hazánk különösen most, a gazdasági fejlődés, kialakulás stádiumában van, a fejlődés iránya pedig arra utal bennünket, hogy ifjainkat az ipar és kereskedelem művelt munkásaiva neveljük. Ezen az életpályán fogják ok előreláthatólag legnagyobb mértékben anyagi boldogulásukat, a legteljesebb függetlenségüket találhatni.

Ugy hiszem, ezen általánosságban tartott véleményemből, melynek egyes pontjait természetesen egyes speciális esetek meg-

dönthetnek, következtetést vonhat az Ön fia által követendő utakra vonatkozólag is. Különbösen ...”

Inkognitó.

— Csehov Antal. —

Posudin járásbíró szekeren folytatta útját a Nikolsko, e község felé vezető útszágaton. Megelőző nap névtelen feljelentés érkezett hozzá, mely egyes hatósági közegek viszárszései-ről értesíti s minthogy szokása volt a vizgálatot titokban vezetni, az utolsóelőtti automáson lezárt a vasutról és szekeren folytatta útját, nehogy érkezéséről tudomással bírnajauak.

— Ezuttal nyakon csipem a hunczotokat! — mormogá magában, miköben bundájának premes gallérját füle fölé húzta; — ha most egyszerre megcsipem őket, lesz ott nagy ijedtség, — motyogott tovább. Ugy ült ott a szekeren mint egy öreg bagoly.

Már előre élvezte a vizsgálat eredményének dicsőségét s úgy gondolkozott, hogy jó lesz, ha tájékoztatás kedvéért egy kicsit beszélgetésbe elegedik a kocsisal s megkérdezi a nép véleményét saját magáról.

— Mondd csak, ismered Posudint? — kéreztte tölte igen nagy hangon.

— Látasból nem, de bírből igen jól ismerem! — válaszolt a kocsis es nagyot nevetett.

— Miért nevensz? — No hát a maga kérdése fölött. Gondolhatja csak, hogy ismerem azt az embert ki bíróként van mindnyájunk felett kiemelkedve. Hisz ezt tudni — megkövetem alisan — kutyá kötelességem.

Jó, jó, ez már igaz, de milyen ember az tulajdonképen? Érti a hivatását?

— Oh, igen ügyes ember, és érti is a mesterségét — válaszolt a kocsis — két év óta van köztünk és ez idő alatt már meglehetősen eredményeket ért el.

— Hogy érted ezt?

— Nos hát először is vasutat csinált nekünk. Lássá az elődje közönséges csa ó volt de Posudinnak ajánlhatna száz, de még ezer rubelt is, nem fogadná el. Nem, ő nem olyan ember.

Hála az égnek, hogy legalább ez irányban helyesen vélekednek felőlem — mormogá magában győzelmesen. — Ilyesmit mindig szívesen hallgat az ember.

— És Posudin igen finom es kellemes ember — folytató tovább a bőbeszédű kocsis — mondhatom egy cseppet se gógós. Ha valaki panaszszal fordul hozzá, kezét nyújtja és meg székel is megkínálja. Mihelyt szabálytalanságról értesül, nem sokat habozik, hanem rögtön kocsiára ül és vilámbesszen sajtat. Oh, igen, ő valóban sokkal jobb, mint elődje volt.

Nos, hát az előde is rendelkezett néhány előnyös tulajdonsággal.

Igy — többek közt — igen előkelő külsejű ember volt és oly erős hangja volt, hogy mértföldekre elhallatszott. A jelenlegi messze túlhaladja észben elődjét, de csak egy hibája van — iszákos.

— Hála Istennek, ezt megteszi mormogá magában.

— Mondd csak, honnan tudod, hogy iszákos?

— Igaz ugyan, hogy én még nem vehetem észre rajta, mert még soh' sem láttam. de mindenki tudja hogy iszákos. Nézze például, ha társaságba megy, akkor ott nem szokott inni, de aztán ha hazajön, alaposan megboszulja magát. Reggel, mielőtt még megdörzsölte volna szemeit, pálinkát kér, de alighogy az első pohárkát behozzák már a másodikat is kívánja. És így megy az egész nap. De — mint mondtam — a házon kívül ezt nem teszi. Ért ahoz hogy megörizze tekintélyét. Hogy az elődje ivott, azt mineenki tudta. Myilvánosan — mindenki előtt tette azt, míg ez, ha iszik hezárja magát.

Azt is mondják titkos készüléket csináltatott íróasztala fölé. Ezt megtölti pálinkával,

a csövet a szájával addig szopja, míg megrészszegek. Kocsijában is ilyen készülék van.
— Uram Isten, honnan tud ez mindent, még a titkos berendezésről is tud. Hisz ez borzasztó mormogó magában.

No, hogy még egyebet is mondjak, az asszonyokat nagygn szereti — folytatta a kocsi és mosolygva fordult hátra vendégéhez.
— Hazában két nőt tart, az egyik — Szvanovna Anasztázia — a ház vezetőnő szerepét játszza, a másik, hogy is hívják? — tudom már, Ludmilla, hivatalában dolgozik. Do Anasztázia dirigál a házban. No mondhatom magának, szép papucsbós az a Posudin Parancsszóra engedelmessékedik neki. És Anasztáziától jobban fél mindenki, mint magától a bírótól.

Hja kérem, a nők is értik am a parancsolat. És még egy harmadik szeretője is van, ez a Karrel-uton lakik, tudja, ott a vörös sarokházban.

— De Istenem, hisz ez borzasztó. ez még a neveiket is ismeri és tudja, hogy hol laknak! De hogy tudhatja ez mindezt?

— Mondd csak, konnan tudod te ezt tulajdonképen? — kérdé izgatott hangon.

— Oh uram, hisz ezek általánosan ismert dolgok. Saját háznője pletykázza el a szomszédoknak, sőt még Anasztázia is meséli az ő nagy szerencséjét. No még valamit mondok: Posudin az a szokása van, hogy ha valamely szabalytalanságot akar felfedezni, hát titokban teszi és — meglepi az illetőt. Ha az elődje valahová el akart menni, hát egy hónappal azelőtt szőjleikürtölte és ha végre kivonult a vizsgálat helyére, et zajt csapott, a milyet csak birt. Mielőtt a kihallgatást megkezdte, tisztességesen befalatozott és még a kihallgatás alatt is folytatta azt és zajongott. De a mostani egészen más ember. Mihelyt valahol valami ferdeség történik, lassan kibukik házából, elutazik a vasutal, de az utolsó előtti állomáson kiszáll és onnan szekérral folytatja útját.

— És miről lehet őt megismerni?

— Oh, őt nagyon könnyen lehet felismerni. Ha egy postaállomásra érkezik, valami bizonyosan nincs rendben. Megérkezése után rendezés faczánpecsenyét uborkasalátával és befőttet rendel, mindenki tudja, hogy az csak Posudin. No és arról is megismerjük, hogy az ágyát lefekvés előtt valami szagos folyadékkal beöntözi és éjjelig szokott az ágyban olvasni. Így kérem, őt igen könnyen lehet felismerni, mert...

— Fordulj meg, ostoba fráter! — ordit Posudin. — Fordulj meg azonnal és hajtasz oda, a honnan jöttünk, vén szamárl!

— Oh gen, nagyságos ur! — mormogta most ijedten a kocsi és lovának gyeplőjét megráotva, oda hajtott, a honnan elindult. Posudin nem vizsgálta meg a panaszt. Azontul is nagy ritkán, ha vidékre utazott.

Lehajtotta fejét az asztalra. Az izgalom kimerítette, csendesen elaludt.

XX.

A Szövetség-utczai bérház ablakai is világítottak még hajnal felé az utcára. Magda sem tudott elaludni. Bántotta az esti jelenet, hiúságát érezte sértve, s akaratereje ellen intézett tamadásnak teki tette Déri viselkedését. Egy kicsit bosszankodott, azután lecsendesült. Öccsét aludni küldte, ő pedig hátradölt egy hintaszékbe s gondolkozni kezdett.

Hogy Déri olyan határozottan lépett fel, érezte ő volt az oka. Kezdetől fogva bizalmas volt hozzá, s csak csodálkozni lehet, hogy a helyzetet előbb nem akasztta ki.

— Tényleg becsületes ember, mondotta felhangosan.

De vajjon célra vezető lesz e, ha ezt a viszonyt tovább folytatja, vagy éppen megerősíti? Mig kezdő színész, i-meretlen csilag volt, tudta, hogy szüksége van olyan erős tamaszra, különben a vetélytársak le yőzik. De most, mikor már ismerik, tap-olják, jól van minden valamire való kritikussal, eszserü lesz-e egyszer s mindenkorra lekötni magát. Mert férjes asszonynak, meg ha színész is, a pletykát kerülni kell. Ha pedig csak a gyanu legkisebb árnya is merülne fel elene, követ dobna rá az egész világ.

Hozzá szokott már, hogy maga inézi sorsát. Az esti beavatkozás is kelemetlenül érintette. Hogy fognak tehát békességben élni, ha Déri érvényesíteni akarja óhaját. Ezt nem fogja megengedni. Az első esetben tehát meg lesz bontva a béke, az egy-tertés.

Folyt. köv.

KÖZGAZDASÁG.

Budapesti gabonatözsde

Jul. 10.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők:

Bursa	Műs	Ár 100 kg.		100 kilogra m ára
		frtől	frtől	
Bánsági	76	7.31 - 7.55	80	07.75 - 07.95
"	77	7.35 - 8.70	81	07.80 - 08.05
"	78	7.45 - 7.80	82	—
Tiszavidéki	79	7.50 - 7.85	80	07.80 - 08.90
"	76	7.25 - 7.50	80	08.05 - 0.825
"	77	7.30 - 7.55	81	—
Pestvidéki	78	7.45 - 07.60	82	08.90 - 08.95
"	79	7.50 - 08.75	—	07.85 - 08.05
"	79	7.10 - 7.30	80	07.90 - —
"	76	7.15 - 7.45	81	07.95 - 07.95
Fehérmegyei	78	7.30 - 7.65	82	7.80 - 08.00
"	79	7.40 - 07.70	—	0.90 - —
Bácskai	76	7.20 - 07.25	80	—
"	77	7.25 - 7.45	81	—
"	78	0 - —	82	—
Északmagy	79	0 - —	80	—
"	78	0 - —	81	—

	Min. hekt.-ben	Arkilogram
Rozs elsőrendű új	70-72	6.45 6.60
" másodrendű "	—	6.25 6.40
Árpa takarmánynak	60-62	5.90 6.10
" égetni való "	62-64	5.60 5.80
" serfőzdei "	64-66	0. - 0.00
Zab — új	39-41	5.35 5.45
Tengeri bánsági — új	—	5.65 5.70
" más nemű "	—	0.00 0.00
Repce bánsági	—	5. - 5.30
Köles	—	—

Sertés vásár.

Kőbányai sertéspiact. Jul. 9. Magyar elsőrendű Öreg nehéz (paronkint 400 kgm felüli 46-48 kr. Közép pnt 300-400 kg. sulyban — kr. 320 kilog sulyban Fialal közép (páronként 251-320 kg. 50-15 kr. Fialal könnyű páronként 250 kg. sulyban 45 1/2 - 50 krig. Szerbiai: Nehéz pnt 260 kg. sulyban 48 1/2 - 49 krig.

Sertéselőszám: 1900. évi Jul. hó 7. napján volt készlet 45122 darab, Jul. 8. felhajtott 227 drb. 1900 Jul. 9 án elszá- litott 734 db. 10-ára maradt 44615 drb. A sertésüzlet irányzata lanyha.

Nyilt-tér.

Orvosi körökben már rég ismert tény, hogy a FERENCZ JÓZSEF keserű viz, valamennyi hasonló vizet tartós hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk határozottan Ferencz József keserű vizet.

M. á. vasutak menetrendje 1900. május hó 1-től.

Debreczenből indul:

	d. u.	6. p.
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u.	4 16
Budapest felé (gyorsvonat)	reg.	9 01
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12 36
Budapest—Nagyvárad felé	este	10 27
P.-Ladány—Nagyvárad felé	d. u.	3 37
P.-Ladány—Nagyv. minden kedden déli	12	—
Csak P.-Ladányig vegyes vonat	este	7 10
Szatmár—M.-Sziget felé	d. u.	3 56
Szatmár—M.-Sziget felé	este	7 58
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel	2 56
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	d. u.	12 17
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	este	6 46
Csak Szatmárig	reg.	5 22
Miskolcz—Kassa felé	reg.	8 22
Miskolcz—Kassa felé	este	6 58
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	d. u.	4 01
" m. áll. v.-tól	reg.	5 28
" vásártérről	reg.	5 51
H.-Böszörmény—	m. áll. v.-tól	d. u. 4 06
B.-Sz.-Mihály felé	vásártérről	d. u. 4 15
" m. áll. v.-tól	d. e.	11 20
" vásártérről	d. e.	11 29
Füzes-Abony felé m. á. v.-tól	reg.	4 42
Füzes-Abony felé vásártérről	reg.	5 —
Ohat-Kócs—Polgár felé m. á. v.-tól	d. u.	4 16
Ohat-Kócs—Polgár felé vásártérről	d. u.	4 27
Derecske—Nagy-Léta felé	reg.	8 35
Derecske—Nagy-Léta felé	d. u.	4 21

Budapestre érkezik:

A reggel 9 ó. 01 p.-kor induló gy.-v.	d. u.	1 50
A déli 12 ó. 36 p.-kor induló sz.-v.	este	8 10
Az este 10 ó. 27 p.-kor induló sz.-v.	reg.	5 45
A d. u. 4 ó. 16 p.-kor induló gy.-v.	este	9 40

Budapestről—Debreczenbe indul:

A d. e. 11 ó. 44 p.-kor érkező gy.-v.	reg.	6 50
A d. u. 3 ó. 36 p.-kor érkező sz.-v.	reg.	9 15
Az este 6 ó. 50 p.-kor érkező gy.-v.	d. u.	1 55
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v.	este	7 05
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v.	(P.-Ladányig gy.-v. átszállással)	este 9 15

Debreczenbe érkezik:

Budapest felől gy.-v.	d. e.	11 44
Budapest—Nagyvárad felől	d. u.	3 36
Budapest—Nagyvárad felől gy.-v.	este	6 26
Budapest—Nagyvárad felől	éjjel	2 33
Budapest felől	reg.	7 40
Kolozsvár—Nagyvárad felől	reg.	5 14
M.-Sziget—Szatmár felől	reg.	7 51
" " " " gy.-v.	d. u.	12 16
" " " " " "	d. u.	3 55
M.-Sziget—Szatmár felől	este	10 12
Csak Szatmárról	este	6 45
" (gyorsv.)	este	8 46
Kassa—Miskolcz felől	reg.	8 07
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől déli	12 07	
Kassa—Miskolcz felől	este	7 53
" vásártérre	reg.	8 09
" máv.-hoz	reg.	8 07
B.-Sz.-Mihály—	vásártérre	este 6 52
H.-Böszörm. felől	máv.-hoz	este 6 41
" vásártérre	d. u.	3 22
" máv.-hoz	d. u.	3 30
F.-Abony felől vartérre	d. u.	5 27
" m. á. v.-hoz	d. u.	5 36
Ohat-Kócs—Polgár felől vásártérre	reg.	7 50
" máv.-hoz	reg.	8 —
Derecske—Nagy-Léta felől	reg.	7 18
" " " " " "	d. u.	3 13

CSARNOK.

Magda.

Regény egy kötetben.

Irta: Sipos Béla.

(Folytatás.)

35.

A mint így tuszkodott, viaskodott, hirtelen eszébe jutott a multból egy szomorú történet. Első küzdelmeinek, szenvedéseinek korában hallotta, akkor, mikor az Ébresztő szerkesztőségében várta hirbenet szerencsét, diccsőséget. Az öreg Nyári históriája, a ki talán nagy ünnepelt ember lett volna, ha nem imádja ugy a feleségét. Hátba az ő életét is keresztül fogja húzni egy sötét vonallal a Magdához való nagy szerelet?

Ki tudja nem lesz-e ugy?

— Mitdegy ha a világ összeomlik is! Érti tudja, hogy nélküle nem tud élni. Nyári gyáva volt, az asszony miatt nem mert verekedni, ő épen az ellenkezőt teszi. Élethajál harcrot izen annak, a ki elakarja szakítani tőle. Majd meglátja kinek lesz igaza?

APRÓ HIRDETÉSEK

10 szóig 40 fillér, azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szedett minden szó 4 fillér.

Kerékpár eladó, tudakozódni lehet Bika szállodában a kápusnál. 9.

Irodai munkákra ajánkozik egy négy gimnaziumot és szaktanfolyamot végzett jó írással fiatal ember. 301. Czim a kiadóhivatalban. 2.

Butorozott szoba a főpiacon, — szépen berendezve kiadó. Czim a kiadóhivatalban. 3.

Utitárs, ki hajlandó volna 2 hónapra külföldre, de különösen Parisba menni, kerestetik. Czim a kiadóhivatalban. 4.

2 Zala-Drill sorvető-gép, teljesen jó karban, feltűnően olcsón eladó Klein Jakab gépraktárosnál, főpiacz, főtrafik udvar. 5.

Fiatal ember szép írásban oktatóhivatalban. 6.

Nyomdai munkákra felvétetik egy 15—16 éves leány Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában, Piaçuteza 49. 7.

Üzleti könyvek,

esinos kiállításban, erős kötetben, igen jutányosan kaphatók

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

DEBRECZEN, főpiacz, a főpostával szemben.

Tavaszi és nyári idény

1900.

Valódi brünni szövetek

Egy szelvény 3,10 mtr. } frt 2,75, 3,70, 4,80 jó
hosszu, teljes uri öl- } 6.— és 6,90 jobb
tényt (kabát, nadrág, } 7,75 finom
mellény) ad, ára csak } 8,65 finomabb
} 10.— legfinomabb

Egy szelvény fekete szalon öltönyhöz 10 frt. valamint felöltő, szöveteiket, turista-lódeneket, legfinomabb kamgarnokat stb. stb. küld gyári áron a valódiságáról és szoliditásáról jól ismert posztógyári raktár

Siegel-Imhof Brünnben.

Minták ingyen és bérmentve. — Mintahú szállításért jótállás. A magánfelek előnyei tetemesek: szöveteiket közvetlenül fenti cégétől a gyárhelyiségből rendelni.

306.

Az „István” gőzmalom társulat

GYÁRTMÁNYAINAK ÁRJEGYZÉKE

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módozatokra vonatkozó egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG ÉS ENGED-
MÉNY NÉLKÜL.

Keszpénzfizetés mellett, zsákkal egy ütt korona értékben: 100 kiló

A. Asztali dara nagyszemű	30,40
B. Asztali » aproszemű	29,20
O. Királyliszt	29,20
1. Lángliszt kivonat	27,40
2. Elsőrendű zsemlye liszt	26,20
3. Zsemlye liszt	24,00
4. Elsőrendű kenyér liszt	23,80
5. Közép kenyér liszt	23,20
6. Kenyér liszt	21,20
7. Barna kenyér liszt	18,80
8. Takarmány liszt	12,20
11. Fírom korpa zsákkal	9,62
» zsák nélkül	9,20
12. Durva korpa zsákkal	9,80
» zsák nélkül	8,40
Csirke buza zsák nélkül	7,20

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve.

A. B. 0—6 számig 85 kilogramm.

7. és 8. szám 70 »

11. és 12. szám 50 »

Debreczen, 1900. július 10.

Lüszter köpeny
6 frt.

Ing blous
1 frt.

Őszi kabát, selyem
béléssel 5 frt.

Feltétlenül a legelőnyösebben vásárolunk

szolid és izléses

női felöltőket és

 diszitett női kalapokat

RÓZSA LAJOS

női divat termében

Debreczen, Kistemplom-bazár.

Divatosan diszitett
női kalap 3 frt.

Búr kalap
2 frt.

Selyem ernyő
2 frt.